

	Prigalno živine	Cene govede	Cene govejega mesa
Prvi teden januar	4.300	77	160
Drugi „ avgust	5.400	69	160

Iz tega je torej razvidno, da padajo cene živine vedno bolj in da so že tako globoko padle, da nima producent niti najmanjšega dobička. Cene mesa pa ostanejo vedno na isti visocini.

Srbsko pogodbo, ki je eden najhujših udarcev za našo živinorejo, je torej vlada sklenila. Da se je vlada to upala, je v prvi vrsti kriva klerikalna stranka vseh jezikov. Kakor znano, je vrgla ta klerikalna stranka svoj čas poljedelskega ministra Auersperga, ki se je vsaj malo zavzemal za kmetijske potrebe. Na njegovo mesto je prišel farški advokat dr. Ebenhoch. Da se utrdi ta mož, ga je klerikalna stranka na vse moguče načine podpirala. In ker Ebenhoch dobro vè, da ima v klerikalizmu močno oporo in krepko zaščito, upal si je skleniti s srbskimi kraljemoricilci sramotno to pogodbo. Samoumevno je, da bodejo tej pogodbi še druge z drugimi prizadetimi državami sledile. Tako pribijajo vboji kmetijski stan na križ in mu jemljejo edino panogo, pri kateri se lahko kaj zasluži, živinorejo. Centrala avstrijskih agrarcev je seveda proti vladnemu sklepu ojstro protestirala. Glavni poročevalec, sivolasi prvobornik avstrijskih kmetov Hohenblum, trdi, da sta mu dva ministra dala možko besedo, da ne bodeta srbske pogodbe sklenila. Ta dva ministra sta klerikalca dr. Gessmann in dr. Ebenhoch. Ali smejo na Avstrijskem c. k. ministri besedo prelomiti? Zdi se nam, da smejo. Saj klerikalstvo itak ni nikdar na čast držalo. Upamo, da bodejo kmetijski poslanci v državni zbornici vladi povedali, da je podkopavanje avstrijskega kmetijstva naravnost greh in zločin. Kmetje, vkup!

Anarhisti. Na postaji Cornavin v Švici so prijeli dva anarhista, ki sta se hotela odpeljati v Ischl. Govori se, da sta hotela napasti angleškega kralja, ki je takrat ravno našega cesarja obiskal.

Kletarski nadzorniki. Nova vinska postava je sicer že pravomočna, papovsod še ni izpeljana. Določiti je treba tudi kletne nadzornike. Zdaj se je tudi 19 državnih kletnih nadzornikov imenovalo. Nadzorniško službo se bode že pred letošnjo trgatvijo izvršilo. Prihodnje leto se bode imenovalo še 9 takih nadzornikov.

Nekaj katoliškega iz Bozne.

(Izvirni dopis.)

Serajevo, avgusta 1908.

V soboto je umrl tukaj moč poštenjak, splošno spoštovani posestnik Vincenc Krzminzki po 1 tedenski bolezni na tifusu. Bil je v svojih zadnjih dneh v deliriju in se vsled tega samoumevno ni mogel spovedati. Ta okoliščina je dala dnhovništvu povod, da je mrliču spremstvo odreklo, vkljub temu da so se razni vplivni ljudje za spremstvo potegovali. Poleg tega se je

da je ta način lova na duše nečloveški in sramotilni za cerkev. Posledice se tudi pozneje kažejo.

Ali nazaj k našemu nesrečnežu! Seminar je bil tedaj končan in svoliti je imel le še med poklicom posvetnega duhovnika ali pa samostanskega duhovnika; teta in njen spovednik sta mu v tem proste roke pustila. Ker je mnogo o visokem pomenu čul, katerega so imeli klostri svoj čas za kulturo, šel je v samostan, ki je stal na glasu, da je „zelo svoboden“. Njegovi učitelji od seminarja seveda to niso radi videli; kajti zavod je bil škofijski in pravzaprav edino za dotično diecezo. Z 22. leti je bil za duhovnika bliagoslovljen in se je vrnil od bogoslovnih študij v tiho klostersko zidovje nazaj, za vedno. Zdaj je hotel delati, vedno pridno se truditi in celi trpeči svet v ljubezni objeti ter troštati. Ali delo so izvršile v klostru in k njemu spadajočih farah stare, izkušene roke in kmalu je moral spoznati, da zahteva revno, trpečo človeštvo veliko več po gmotni podpori nego po duhovniškem troštanju.

dalo mrliču grob onkraj pokopališnega križa na mestu, ki je določeno za samomorilce. To sôvražno postopanje je napravilo med prijatelji pokojnika veliko nezadovoljnost. V srce segajoč je bil prizor, ko je g. ž. nadkomisar Hosse navzoče ob gomili prosil, naj molijo in je „očenaš“ glasno naprej molil. Tako sovrašтво od strani katoliške duhovščine v deželi z raznimi verami daje slab dokaz toliko hvalisane krščanske ljubezni. Tako postopanje je pri tukajšnjih drugih vernikih, n. p. pri mohamedancih popolnoma nemogoče. Mohamedanec je ljubezen do bližnega resnični sveti kult, tako da bi jih katoliški dušni pastirji lahko posnemali...

Znani hujskajoči kaplan in poslanec dr. Korošec iz Maribora je osrečil i Serajevo s svojim obiskom. Hotel se je seznaniti s tukajšnjimi razmerami in nabirati znanja za prihodnjo zasedanje delegacij. Na shodu, ki ga je priredila klerikalna „Matica hrvatska“ v terek in na katerega so farji zaradi Koroška ljudi skupaj zbornali, je ta odreševalec govoril. Seveda ga večji del poslušalcev ni razumel. Dobro znanje, kajti za Koroščevo čveketanje in klobasanje pač nikomur ne more biti žal. Dolgega govora kratka misel so bile obljube, s katerimi je črnosuknež bozenske delavce pital, ker so tako pridni in katoliški. Gosp. Korošec hoče se baje za zboljšanje delavskih gmotnih razmer brigati, za ustavo v Bozni zavzemati itd. Seveda je hujskajoči kaplan tudi po industrijskih udirhal, da se je kar kadilo. Govoril je tudi o velikem kapitalu; pozabil je samo navesti velikanske zaklade cerkve, ki se že kapitalistično uporabljajo. In tako je šlo Koroščevo hujskanje naprej...

Po shodu so se bratili Slovenci in Hrvati, pri kateri priloznosti se je vprizorilo tudi gonjo proti Nemcem.

V Bozni se lepo zahvaljujemo za take gospode!

Dopisi.

Sv. Marjeta ob Pesinci Predragi mi „Štajerc“!

Najpopred te srčno rečó pozdravim, brez hrabe in doline, visoke planine mile naše domovine in ti želim kot tvoj naročnik in prijatelj mnogo uspeha in veliko sreče za tvoje nevstrašeno delo. Dragi mi list „Štajerc“, povem ti da sem bil tudi jaz tvoji nasprotnik, čeravno nisem bil na nobene klerikalne liste naročen. Jaz sem bral zmiraj samo napredne liste, kakor so „Marburger Zeitung“ in več takih in jih še zdaj berem. Ko je v Ptuj „Štajerc“ zagledal luč tega sveta, so začeli na ves glas vpiti klerikalci: pogubljeni smo, kajti „Štajerc“ je „giftna krota“ in brezverski list in kaplani ter župniki so pridgali, da bode vsaki pogubljen. Jaz sem si pač mislil: videti te pa le hočem in brati, da bom vedel, kaj da „Štajerc“ piše tako pregrešnega! In res si kupim eno številko; ko ga berem, sém si mislil: aha, zdaj vem zakaj ga tako črtijo; ker ti, dragi „Štajerc“ želiš, da bi se ljudje nemščine učili in da bi spoznali svoje sovražnike, kateri ga hočejo v neumnosti držati; zato branijo nemščino na vse pritege, ker se bojijo za svojo bodočnost in žakelj. Ako je res taki greh, če se nemško učí, zakaj pa potem sami

Leta so lazila nesrečnemu brez dela kakor večnost naprej; človek se je zbudil in zahteval viharno svojo pravico, samota je postala grozovito trpljenje; dvomi so se pojavili, so postali po vročih željah veliki, so bili z zadajo močjo bojevnikovo premagani in so prišli zopet, vedno zopet. Tako so se menjale ure strasti s tednimi ojstrega kesa, dokler ni vsemogočna natura predrila bregove umetnih zapovedi.

In v kloster so prinesli nekega dopoldne dekletce h krstu; nezakonsko; ko je v službi stoječi brat jezno vprašal, kdo je oče, povedalo se mu je: „Oče je oni častiti gospod, ki ima bolano levo roko“. Ta tudi tega ni, zanikal. Kloster je bil sicer „svoboden“, to se pravi, bratje so eden za drugega mnogokrat očesa stisnili, ali tako nerodnost se ni moglo nezakonvano pustiti. Najprve se je moral pokoriti, potem so ga zaprli v stolp, ki se je dvigal strašno s svojimi okni v vzhodnem kotu klosterskega poslopja. O ti duhovita kazen! Torej tudi ti grozni dnevi so minili in zopet je iskal dela; ali „izgubljenemu“, „garjevi ovci“ se ni moglo

nemško govorijo? Zatoraj pa sem si ga ročil in sem trdno sklenil ti zvest ostati in te ne pustim, dokler živim, pa če pride sto sprotnikov in mi branijo, jaz ostanem z „Štajercu“. Zdaj končam svojo pismo in s pozdravim vse tvoje naročnike in prijatelje. Živijo „Štajerc“, živijo napredek!

Tudi ženi več strokovne izobrazbe!

Kdor opazuje nekoliko let sem naše kmetijstvo, pritrđiti nam mora, da se to vendar boljša in da naš kmet napreduje. Strokovno predavanja, strokovni listi in strokovne šole, stojijo pri tem kmetu ob strani, so h temu navedeno pripomogli. Kdor je pa opazoval več ta naše gospodinjstvo, ta nam tudi ne bo oporek, ako rečemo, da ni v njem skoraj nobene spremembe na boljše. In vendar je dobro gospodinjstvo za srečo družine ravno tako važno kakor je dobro gospodarstvo. Kaj nam pomaga še tako lepo žito, ako nam ne zna žena sprebrati kruha in pokvari moko še predno pride v peko. Resničen je naš pregovor, ki pravi, da podpira žena tri vogle pri hiši. Dobra gospodinja je kmetijstvo največja sreča, kajti gospodarstvo in gospodinjstvo so dejstva, ki se ena drugo spopadajeta. Kakor ne more obstati posestvo brez dobrega gospodarstva, ravno tako ne more obstati posestvo brez dobrega gospodinjstva.

Če je pa dobro gospodinjstvo v kmetijski družini tako važno, kaj se pa stori pri nas za zboljšanje te velevažne kmetijske panoge? Ni prav čisto nič! Kmetijski mladenič se lahko izobrazijo v kmetijskih šolah, oni dobivajo lahko pouk v gospodarstvu tudi v kmetijskih listih in pri kmetijskih predavanjih, za kmetiska dekleta in kmetiske žene pa nimamo ničesar.

Ne rečemo, da manjka našim ženam priložnosti in dobre volje za napredek, toda kaj jim pomaga, ako ni tu nikogar, ki bi jim šel na roko in bi jim svetoval, kako priti z manjšim trudom do večjih uspehov. Če pa pokažemo ženam, kako se da vrediti in vzdržati polhištvu na priprosti in lahek način, kako se pripravljati na priprosti sredstev okusna in tečna hrana, kako se da ohraniti družina zdrava, kako bi dali lahko perutinarstvo, mlekarstvo, vrtnarstvo, sadjarstvo in drugi deli gospodinjstva večje dohodke, nego do sedaj, potem se bodo te gotovo poprijele dobrih naukov in s tem zboljšamo dobrobit cele družine, cele soseske, cele dežele. Zato moramo začeti tudi za svoje žene zahtevati strokovnega pouka.

Drugod so to potrebo že zdavno spoznali. Ustanovile so se gospodinjške šole, prirejajo se poučna predavanja in izdajajo se tudi gospodinjški listi. Osobito visoko stoji ta pouk pri bratih Čehih, ki imajo skoraj že v vsakem okraju gospodinjško šolo. Tam poučuje že več potovalnih učiteljic za gospodinjstvo. Čehi se ne bojijo za stroške, ki jih potrebuje ta naprava, dobro vedoči, da jim prinese stotere dobiček. Tudi Nemci in Francozi delujejo zadnji čas v tem oziru jako hitro, le pri nas smo zaostali.

Jako dobro so se neki obnesle na Franco-

nič zaupati; saj niti za „čistega“ ni bilo dela. In zdaj je pričel nesrečnež piti, grozovito piti... Ko enkrat ni prišel k maši, hotel ga je eden bratov poklicati; našel je le — zblaznelega človeka, ki je sedel pod mizo in tulil ko divja zver. Neka usmiljena bolezen je napravila kmalu potem temu ponesrečenemu življenju konec.

Kaj se je neki teta mislila, ki je prišla k pogrebu v črni židi? No, njen duhovni posvetovalc jo je pač s par besedami kakor „nehvalnožnost pijanca, božja jeza, kazen božja“ potroštal... Končamo z besedami, ki jih je podelil veliki pesnik v svojem „Götz von Berlichingen“ mlademu paru kot voščilo:

Götz: Bog vas blagoslovi, vam daj srečne dneve in naj obdrži tiste, ki vam jih odtegne, za vaše otroke.

Elizabet: In te naj pusti takšne, kakor ste vi: poštene. In naj postanejo, kar hočejo...

Radgona, 28. julija 1908.

Anton Gerschack.

skem takozvane potovalne gospodinske šole. Te delujejo v enem kraju samo po tri mesece ter se preselijo na to drugam. Vsa šolska oprava se da prevažati. Občine ki žele imeti tako šolo, poskrbeti morajo samo za stanovanje, rezsvetljivo in kurjavo, drugo plačuje na Francoskem država. V tako šolo se sprejme navadno po 20 deklet, ki so vsaj po 15 let stara. Po treh tednih šole smejo pa tudi druge gospodinjje opazovati delo v šoli in ob shodih in nedeljah se prirejajo za te še posebni tečajji. Navadno poučujejo v teh šolah strokovni učitelji kmetijskih šol ali kmetijskih potovalni učitelji ter dve učiteljici gospodinjstva; uči se kuhanje, šivanje, pranje, krpanje, glajenje, kokošjereja, uporaba sadja, vrtnarstvo, cvetličarstvo, knjigovodstvo, nekoliko živinoreje itd. Navadno poučuje tudi kak zdravnik zdravstvo.

Kakor se sliši, namerava vlada tudi v tem oziru napraviti v naši deželi prve korake. Želeti bi bilo le, da bi se stvar ne zavlačevala predolgo, marveč da bi lahko že v kratkem rekli: imamo gospodinsko šolo! Št.

Naš koledar.

Naznanili smo že cenjenim prijateljem in somišljenikom, da izide i letos naš

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Glede vsebine bode čisto gotovo lanskega še prekosil. Najboljši gospodarji na spodnjem Štajerskem in Koroškem so nam že obljubili, da bodejo sodelovali. Priobčili bomo torej v letošnjem koledarju gospodarske članke prve vrste. Vsakdo bode imel lep dobiček od teh člankov. Kajti danes smo pač vsi v tem na jasnem, da mora i kmet čimveč znati. Edino z znanjem si zamore kmet zboljšati svojo bodočnost. Poleg gospodarskih prinesli bomo v koledarju i druge zanimive, večidel statistične članke. Tako hočemo kmetu in sploh delavnemu ljudstvu pokazati, kako stoje razmere po svetu, kakšni napredek je povsod opazovati, kako se ravno najubožnejše sloje najbolj izkorišča. Za zimske večere bomo prinesli celo vrsto lepih povesti, ki bodejo podale zanimive slike iz ljudskega življeja. Nadalje omenimo, da bode obsegal koledar popolni kalendarij, nadalje seznamek vseh sejmov na Štajerskem in Koroškem ter v sosednih važnih deželah, noticne listke in poštni ter brzojavni tarif. Preskrbeli smo tudi, da bode koledar lepo okrašen z mnogimi slikami. Vse to bode prinašal naš „kmetijski koledar“. Visokost cene ne bode občutno presešla lansko. Velikost pa bode prekosila lansko in ravno tako bode vsebina še večja ter izbornejša. Upamo torej, da se bode nahajal v vsaki napredni kmetijski, obrtniški ali delavski hiši

naš koledar.

Teh par vinarjev lahko vsakdo plača! Zato pa dobi tudi dobro čtivo, ki služi njemu in njegovi družini.

Prosimo tedaj vse naše somišljenike ter prijatelje, da se čimpreje naročijo na

„Štajerčev kmetijski koledar“.

Posiljal se bode ali proti naprej-plačilu ali pa po postnem povzetju.

Obenem opozarjamo naše trgovce in obrtnike na važnost

inzeratov

v našem koledarju. Inzerati se prav po ceni računijo in kdor je lansko leto inzeriral, ta bode gotovo to tudi letos storil.

Vsi na delo

tedaj za naš kmetijski napredni koledar.

Novice.

Dopisniki pozor! Opozarjamo iz novega, da se naj ne pošiljajo spisi in dopisi na razne osebne naslove. Kar je za uredništvo „Štajerca“, naj se tudi tako adresira. Torej pozor! Vsi dopisi, novice, naznanila, vprašanja itd., naj se pošiljajo „uredništvu „Štajerca“ v Ptuj“. Vse

denarne pošiljatve, naročila, vprašanja, tikoča se plačil, naj se pošiljajo „upravnistvu „Štajerca“ v Ptuj“. Vedno in povsod naj se omeni številko naročnika. Papir naj se popiše le na eni strani!

Laži-kmetska zveza, kje si? Pred par meseci so naši črni listi kar besneli proti pogodbi z Srbijo. Pisali so strastno in nevedni ljudje, kateri so zadovoljni s praznimi obljubami, so pristopali v celih gručah klerikalni „kmetijski zvezi“. Meseči so minuli in — vlada je pogodbo s Srbijo sklenila. In čudno: preje tako razburjeni klerikalci postali so zdaj nakrat miroljubne ovčice. Pobožno molčijo, čeprav se gre zdaj za obstoj vse naše živinoreje. Molčijo, — zakaj? Ali žegnani in nežegnani gospodje Korošec, Pišek, Roškar, Benkovič & compagnia bella morda ne vejo, da je živinoreja vevlačna za našo kmetijo? Ali morda časa nimajo? Eh vruga, vsaj so zdaj počitnice, za katere dobijo vsak teh gospodov čez 2.300 kron dijet. Časa torej gotovo ne manjka. Kaplan Korošec ima celo toliko časa, da hodi na jug „Bošnjake reševati“. Zakaj torej molčijo?? No, to uganko je lahko rešiti. Klerikalni slovenski poslanci so le ponižni hlapci dunajskih nemških črnuhov in ti zadnji so jim komandirali: Halt's Maul! — Laži-kmetska zveza ni nič drugega, nego orodje pneumovalnega faršta!

S kakimi ljudmi se bratijo naši prvaki?

Kakor znano, so naši prvaki obeh strank „panslavisti“, to se pravi, razbiti hočejo domovino in vstvariti „jugoslovansko državo“. Zlasti Srbi so tem ljudem na srce prirasli. Kako mislijo ti Srbi v Bozni in Hercegovini, katero je šel zadnjič tudi dr. Korošec „reševati“, dokazuje letak, ki so ga izdali in razširili Srbi in ki se glasi tako-le: „Bratje! Čas zatiranja Švabov in Madžarov je končan. Ne več dolgo in požrešni dvo-glavni orel, znak avstro-ogrske tiranije, bode padel v prah. Zorja svobode se kaže. Iz turškega parlamenta bode prišlo geslo, da je avstrijsko gospodstvo pri koncu. Bratje, pripravite se za ta trenutke, držite puške v roki, da banditi iz Avstrije ne premagajo svobode“. Tako pišejo ponižni „brati Srbi“. In za te ljudi gredo prvaki skozi ogenj!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Suša! Vlada je dovolila za podporo po suši prizadetim posestnikom poleg že dovoljenih 300.000 kron še 100.000 kron. Tudi s to svoto se bode nakupilo krmo, ki se jo bode potem po znatno znižani ceni posestnikom oddajalo. Upamo, da bodejo preddela kmalu dokončana in da bodejo kmetje krmo že enkrat dobili. To so uspehi naprednjakov in njih dela. Ploj pa laže in hujska po shodih ali pa spi za pečjo...

Napredna zmag. Vesela novica prihaja iz zgornjega Porčiča. Te dni so se vršile tam občinske volitve. Klerikalci so napenjali vse svoje moči, da bi si občinski zastop pridobili. Ali izpodletelo jim je, kajti na celi črti v vseh treh razredih so zmagali naprednjaki. V III. razredu so dobili naprednjaki 43, klerikalci pa 16 glasov, v II. razredu naprednjaki 14, klerikalci 10 glasov, v I. razredu naprednjaki 9, klerikalci pa samo 2 glasova. Krasna zmag, za katero prisočno vrlim našim volilcem čestitamo! Za klerikalce se je posebno potegoval tajnik farske posojilnice v sv. Lenartu. Šopiril in repenčil se je kot petelin na gnoju. Pa vse kokodajskanje mu ni nič pomagalo. Živili napredni volilci!

Laži o sv. Lenartu sl. gor. Odkar se je pričelo delovati na ustanovitev nemške šole v sv. Lenartu, pričelo je prvaštvo kar divjati. V farskih in sploh prvaških časopisih in zakonitih lističih se čez ta prijazni trg in njegovega vrlega župana g. Sedminka ter druge odlične gospe tako nesramno laže in obrekuje, da mora stopiti slehernemu človeku rdečica v obraz. Posebno se odlikuje v tem oziru brezzobna celjska tetka „Domovina“, v kateri odlaga odpadke svojega duha gotovo kakšni nesramni učitelj ali pisar. Tej tetki „Domovini“, ki je danes peto kolo na vozu „narodne stranke“, sledi na ednako umazani način česnik prvaških dohtarjev „Narodni list“. Pribiti hočemo enkrat nesramne laži tega časopisa, ki zastopa baje „slovensko inteligenco“ na spodnjem Štajerskem. V 31. številki piše „Narodni list“ iz sv. Lenarta m. dr. sledeče:

„Naša občina ima lepo posestvo, njive in travnike, ki reprezentujejo vrednost do 6.000 kron, reci: šest tisoč kron in še več. Dolga pa ima občina več ko 100.000 kron. Raditoga plačujemo za občinske potrebščine 150% dolga. Naši sprevidni občinski možje so soglasno sklenili, rečeno 6000 kron in morda še več vredno posestvo prodati Sulferajnu za 200 kron, reci: Dvesto kron“ itd.

Kolikor besed, toliko nesramnih, podlih laži! Prvič ni vredno dotično posestvo 6000 kron, temveč le 500 kron, dobro računjeno. 87 volilcev se je izjavilo za to, da se odda to posestvo za 200 kron, 38 pa proti. Torej je bila pretežna večina lenarških davkoplačevalcev za to zadevo. Druga nesramna laž je, da ima občina 100.000 kron dolga. Res je, da ima občina komaj 13.692 kron dolga, kar je za tak trg le malenkost. Le podli, brezvestni lažnivci more iz 13 tisoč 100 tisoč narediti. Tak lažnik pač družega ne zasluži nego da se mu pljune v obraz. Tretja istp-tako nesramna laž je, da plačujejo občani 150% občinskih doklad. Prvaške občine, v katerih pokradejo farski predstojniki občinske denarje, plačujejo pač take in še višje doklade. V sv. Lenartu pa se plačuje le 80% doklade. Dopisnik se je torej skoraj za polovico zlagal. Poleg tega pa še omenimo, da se je plačevalo 99% doklade, ko je župan g. Sedminek predstojništvo občine prevzel. V času svojega županovanja je torej g. Sedminek znižal doklade za 18%. Lažniki „Narodnega lista“ pa trdijo svoje nesramnosti naprej. Radovedni smo, je-li bodejo zdaj svoje laži popravili. Zakaj pa ti gospodje ne pišejo o gospodarstvu svojih posojilnic? Bodemo pa mi enkrat to zadevo pojasnili! Kaj pa g. dr. Lešnik? Zakaj se ne opraviči, ko smo mu očitali, da je nekega vbolega slovenskega kmeta za 20 vinarjev zarubil! Tu treba pisati! Sploh bomo pa v brloge prvaštva v sv. Lenartu tako posvetili, da bode po vseh slovenskih gorah zasmrdelo!

Patriotizem farjev! Kakor znano, se klinijo črnuhi vedno, češ da so največji patrioti. Pred kratkim pa so priredili veteranci v sv. Trojici sl. g. jubilejsko slavnost v čast našemu cesarju. In zgodilo se je, da je neki franciškan izživžgal slavnost. Nam je ime dotičnika znan in prič imamo dovolj. Za danes le vprašamo oblast, je-li so naši franciškanii protidnastični kakor italijanski klerikalci, ki proklinjajo kralja in ščuvajo na kraljevi umor? Klerikalci, odgovorite.

Napredno delo. V Remšniku pri Marenbergu so prebivalci prosili za nemškega nadučitelja. Občinski odbor je tudi prosil, deželni šolski svet naj vpelje v 2. razredu tamšnjo šole nemški poduk. Seveda so prvaki zopet razburjeni do skrajnosti. Ali ljudstvo izprevidi ravno potrebo tega dela. Mi gremo naprej, kajti z nami je razum.

Župnik znajo nemško... Iz Framas se nam piše: Nikar ne mislite, da naš gospod fajmošter ne znajo nemško. Še prav fejest znajo. Samo pravi čas in prava prilžnost in pravi namen treba. Taka prilžnost jim je dal nemški posestnik Goltschnig in tak namen so novi framski zvonovi. Pred kratkem enkrat si je napravil omenjeni posestnik veseli večer. Sedel je še ob 11. uri v krčmi. Neki neznanec je to fajmoštru naznanil, češ, zdaj, ko je Goltschnig malo vesel, bi se dalo morda kaj sfehčiti za tako grozovito potrebne zvonove. In res, fajmošter so skočili bliskoma v hlače, tekli v krčmo in se vsedli k Nemcu Goltschniku. Pa kako jim je šel medeni jeziček! Kako lepo so znali nemško govoriti. Posestnik se je pustil tudi pregovoriti in je dovolil za zvonove 1.100 kron... Denarji od Nemcev so ravno tako dobri, kaj ne, gospod fajmošter?!

Lep vzgled šentpeterskega Marijinega mladeniča. Piše se nam: Bilo je nekega jutra, ko so odhajali ljudje od sv. maše. V gošči pod Zolgarjem sta sedela fant in dekle; seveda oba družabnika Gomilšekove čete. Neko zavedno dekle ju opomni, češ, da ni lepo, da sta družabnika pa se tukaj shajata. Fanta je to razjezilo. Gledal je kako bi si to jezo ohladil. Neki večer jo pa pričaka in jo prav neusmiljeno naklesti. Oče dekleta je hotel celo stvar sodnji javiti. Krščanski mladenič se pa prestraši in prideta z materjo prosit naj mu odpusti, češ bom že plačal. Dobro — oče se ga usmili in pusti